

stemmelse som den her foreslaaede, som han ganske særlig anker over, ikke ret vel skulde tale i saa høje og haarde Toner om det foreliggende Forslag.

Da jeg har faaet Ordet i denne Sag, vil jeg sige, at det, som for mig er Hovedpunktet i det foreliggende Forslag, er den nye Bestemmelse om Tvangsindlæggelse. Den er jo i Kommissionen, som det er udviklet i Betænkningen, fremgaaet paa det Grundlag, at man har erkendt, at Drukkenskab ikke alene er en moralsk Forvildelse, men en Nervesygdom, en Sygelighed, som ogsaa kan have sin Grund i selve Nervesystemet. Dersom man erkender dette, er der dog sikkert god Føje til at forsøge paa at helbrede de Stakler, som nu en Gang maa benævnes som Drankere. Jeg vil villigt indrømme, at saafremt man ikke kan indrømme dette, at Drukkenskab i nogen Maade er en Sygdom, saa kan jeg forstaa, at ærede Medlemmer stille sig tvivlraadige overfor Betydeligheden af Forslaget. Men, som sagt, kan man indrømme dette, at det er en Sygdom, delvis i hvert Fald — ja, jeg vil dog bemærke, at jeg selv personlig anser den moralske Side for den største og vigtigste, altsaa den moralske Paavirkning —, saa er der ikke noget urimeligt i, at der forsøges paa at helbrede disse Stakler. Selv det ærede 2det Medlem for 7de Kreds (Rottbøll) har jo, i hvor skarpt han ellers har kritiseret Forslaget, indrømmet, at der muligvis nok var Grund til at tvangsindlægge disse stakkels Mennesker, der maatte benævnes som drikfældige. Men det er jo egentlig det, der er det store, det er det, der er det nye Princip i dette Lovforslag, og holder man fast ved det, er det slet ikke sikkert, at den tilsyneladende stærke Uvillie, der ganske sikkert er kommen frem ved Behandlingen her, vil resultere i et helt negativt Resultat med Hensyn til Forslaget. Kommissionen har nemlig fremsat sit Forslag paa dette Grundlag, idet Kommissionen desuden har ment, at naar man vilde gaa til Tvangsindlæggelse til Helbredelse for Drankere, var det ganske nødvendigt at have en Statsanstalt, da det saa er nødvendigt at have Lægetilsyn. Dette er nemlig absolut nødvendigt, naar man vil tvangsindlægge for Helbredelse. Om det lader sig gøre ved de frie Helbre-

delsesanstalter at sikre, at der kan være Lægetilsyn til Stede, ved jeg ikke, men det er jo muligt, jeg tør ikke paa nærværende Tid udtale mig derom. Men saafremt det kan lade sig gøre, anser jeg det for en Udvej, som jo endogsaa det ærede 2det Medlem for 7de Kreds (Rottbøll) vilde kunne slutte sig til, og saa er det jo slet ikke haabløst at se at faa et Resultat ud af Forslaget. Maa jeg føje til, at selvfølgelig anbefaler jeg Forslaget til velvillig Modtagelse og Behandling i det Udvalg, som jeg gaar ud fra, at Forslaget vil blive henvist til.

Trier: Hvis ikke de sidste ærede Talere havde haft Ordet i denne Sag, vilde jeg have forladt denne Forhandling med et mærkeligt Indtryk af dette Tings Tænkemaade. Der er talt om, at et Lovforslag som dette er reaktionært. Ved „reaktionær“ forstaaer man vel en Tilbagevenden til Tilstande, hvis Tid er løben ud, og som man nu skulde være borte fra. Men den Tankegang, der forekom mig at være den ledende for de første Talere, de, der saa at sige talte officielt paa deres Partiers Vegne, forekom mig netop at høre en saadan forsvunden Tid til, den Tid, i hvilken man betragtede Spørgsmaalet om Nydelse af stærke Drikke og deres Virkninger udelukkende som et rent personligt Spørgsmaal, og i hvilken det endnu ikke var gaaet op for Folk, at der her var Forhold, der rakte langt ud over den enkeltes personlige Interesser og langt ind i Samfundets Interesser. Nu er dette Indtryk jo blevet suppleret med et andet og modsat, som giver mig det Haab, at naar man nærmere gaar ind paa Drøftelsen af et Spørgsmaal som dette, vil man mere og mere se, i hvilken Grad det griber ind i alle Retninger af det Samfunds Liv, vi leve i, og derfor er et Spørgsmaal, som ogsaa Repræsentanterne for Samfundsmagten maa have baade en Ret og en Forpligtelse til at tage under Overvejelse for at se, om der ikke fra Samfundets Side kan gøres noget i den her omhandlede Retning. Jeg tror, at det er ganske rigtigt, hvad der er blevet sagt, at Tilstanden i Danmark er skreden betydeligt frem med Hensyn til Maadehold i Nydelsen af berusende Drikke i den sidste